

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: روزنامه کار ارگان حزب کمونیست اتریش
افزوده و ارسال از: علی مشرف
۲۶ اکتوبر ۲۰۲۱

شاخص گرسنگی در جهان در سال ۲۰۲۱

۸۱۱ میلیون نفر انسان در چنگال گرسنگی

هدفی که ملل متحد اعلام کرده، مبنی بر این که تا سال ۲۰۳۰ گرسنگی در سطح جهان از بین برود، دور از واقعیت است. پیش‌بینی‌ها بیشتر در این سمت و سو است که بر تعداد مردمان گرسنه در سطح جهان افزوده خواهد شد.

در بین هر ۱۰ نفر، حداقل یکی گرسنه است.

شاخص گرسنگی در سطح جهان WHI که همه ساله به روز می‌شود خود از چهار شاخص دیگر تشکیل می‌شود که در ارتباط نزدیک با وضعیت گرسنگی در یک کشور قرار دارد:

* - سوءتغذیه،

* - میزان عقب‌ماندگی رشد اطفال،

* - لاغری در بین کودکان و

* - مرگ و میر کودکان.

این شاخص‌ها را که با یکدیگر جمع کنیم برای هر ملت ارزش‌هایی بین صفر تا صد پدید خواهد آمد که صفر به معنای عدم وجود گرسنگی است.

درحالی که حداقل در میانگین جهانی و در مدت زمانی طولانی نمرات محاسبه شده WHI به تدریج (هرچند با نرخ‌های رو به کاهش) عقب رفته است ولی در ۵ سال گذشته تعداد افرادی که دچار سوءتغذیه بودند در این بین به ۸۱۱ میلیون نفر رسیده است. یعنی در بین هر ۱۰ نفر حداقل یک نفر دچار سوءتغذیه است. تعداد این افراد در سال ۲۰۱۹ بالغ بر ۶۹۰ میلیون نفر بود. براساس این گزارش این امر می‌تواند روند معکوس در سه شاخص دیگر را نیز پیش‌بینی کند که به معنای تشدید وخامت قابل توجه وضعیت در سال‌های آینده خواهد بود.

درگیری‌های مسلحانه و تغییر شرایط اقلیمی

این گزارش یکی از فاکتورهای تشدیدکننده مهم معضل گرسنگی را مناقشات مسلحانه اعلام می‌کند. از این رو کشورهایی که دارای بالاترین درجات WHI هستند، نه تنها با استثمار اقتصادی امپریالیستی روبه‌رو هستند، بلکه در عین حال به صحنه جنگ‌های داخلی و تجاوزات نظامی کشورهای خارجی تبدیل شده‌اند. به عنوان مثال باید از یمن نامبرد که پس از سومالی بالاترین درجه در طبقه بندی WHI را به خود اختصاص داده است. درجه سوءتغذیه برابر ۴۵،۴٪، میزان عقب‌ماندگی رشد اطفال ۵۱،۴٪، میزان لاغری اطفال ۱۵،۱٪ و نرخ مرگ و میر اطفال ۵،۸٪ می‌باشد. این کشور تحت محاصره زمینی، هوایی و بحری مناطق زیر کنترل شورشیان حوثی قرار دارد، که توسط عربستان سعودی با حمایت ایالات متحده آمریکا اعمال می‌شود و مانع از کمک رسانی و باعث تشدید قحطی در این کشور شده است.

تنها کشوری که وضعیتش در طبقه بندی WHI «بسیار جدی» برآورد شده ولی با مناقشات نظامی روبه‌رو نیست، کشور مدغاسکر است. در اینجا نقش عمده در ایجاد چنین وضعیتی ناشی از تغییر شرایط اقلیمی است. خشکسالی‌های مکرر جنوب کشور را به لبه پرتگاه قحطی سوق داده است. نرخ سوءتغذیه در مدغاسکر بالغ بر ۴۳،۲٪ است که این کشور را به یکی از ۵ کشور با بالاترین ضریب تبدیل کرده و این روند از یک دهه پیش آغاز شده و هنوز نیز ادامه دارد.

پیش‌بینی

گزارش WHI می‌گوید: «باوجود تعهدات الزام آور بین‌المللی برای از بین بردن گرسنگی تا سال ۲۰۳۰، گرسنگی در بسیاری از کشورها گسترش پیدا می‌کند». در برخی از کشورها مثل یمن، مدغاسکر و جمهوری افریقای مرکزی که در هرحال دارای سطح بالای گرسنگی هستند، نرخ WHI از سال ۲۰۱۲ مدام در حال افزایش بوده است. در کشورهای دیگر نیز مثل جمهوری کنگو و یالسوتو وضعیت از سال ۲۰۱۲ وخیم‌تر شده است.

بنابر پیش‌بینی‌های WHI تا سال ۲۰۳۰، حداقل ۴۷ کشور نخواهند توانست ارزش WHI خود را به زیر ۱۰ که مرز سطح گرسنگی پائین تعیین شده، کاهش دهند. در بین این‌ها ۲۸ کشور در افریقا و در جنوب صحرا قرار گرفته‌اند و بقیه در جنوب آسیا، شرق و جنوب شرقی آسیا، غرب آسیا، شمال افریقا تا امریکای لاتین و جزایر کارائیب پخش شده‌اند. علاوه برآن تا سال ۲۰۳۰ برای تمام قاره افریقا افزایش تعداد مردمی که با معضل سوءتغذیه روبه‌رو خواهند بود، پیش‌بینی می‌شود.

مضاف برآن به روشنی قابل رویت است که در اغلب کشورهایی که در آنها گرسنگی کاهش می‌یابد، مقدار کاهش نسبی مدام کمتر می‌شود. از سال ۲۰۱۲ ما در تنها ۱۴ کشور شاهد بهبود وضعیت هستیم.

گزارش مزبور به این نتیجه می‌رسد: «از هرزمانی بهتر قابل رؤیت است که ما نخواهیم توانست تا سال ۲۰۳۰ بر گرسنگی غلبه کنیم و موفقیت‌های ما تاکنون استوار و پایا نبوده است.»

تارنگاشت عدالت

دوشنبه، ۲۶ مهر [میزان] ۱۴۰۰

منتشر شده در تاریخ: ۱۶ اکتوبر ۲۰۲۱

افزوده فرستنده:

این که علی رغم بیش از ۴۰ سال جنگ‌های غارتگرانه امپریالیستی و ارتجاعی و علی رغم چندین سال خشکسالی و علی رغم خبرتکانه‌دهنده مرگ دسته جمعی ۸ طفل یک خانواده به اساس گرسنگی و علی رغم این که بر مبنای احصائیه های مؤسسات مربوط به ملل متحد که از گسترش فقر تا ۹۷ درصد افراد جامعه یاد می‌کند، باز هم از افغانستان به مثابه کشوری که مردمان آن را گرسنگی تهدید به مرگ می‌نماید، یاد نمی‌کنند، عمدتاً به دو دلیل می‌باشد.

دلیل نخست آن که نهاد های حقوق بگیر و معاشخور امپریالیستی، برای آن که دامن افتضاحات خودشان بالا نشود، تا دیروز از دادن احصائیه های واقعی و درست خود داری می‌ورزیدند و دلیل دوم به کم کاری و غفلت ما در معرفی واقعیت های کشور ما و آسیب هائی که اشغالگران شرق و غرب و ارتجاع منطقه بر حیات اجتماعی مردم ما وارد نموده اند، بر می‌گردد.

وقتی ما به مثابه شهروندان افغانستان به جای معرفی واقعیت های حیات اجتماعی مردم ما و بیان دردها و مصایبی که آنها در جریان دهه ها تحمل نموده اند، به قلم جنگی با یک دیگر مصروف هستیم و هریک کوشش می‌نمائیم به طرف مقابل و خوانندگان نشان دهیم که ما به چه اندازه فهم و دانش داریم، نتیجه اش همین می‌شود که در افغانستان اطفال معصوم از گرسنگی بمیرند، مگر کسی از وضع شان مطلع نباشد. به امید روزی که اولویت های مبارزاتی و نگارشی خویش را بهتر درک نمائیم.

ع. م.